

Den usnul, týden končil, vlak před pátou,
já z města chvátal vidět zem uhřátou,
jen být tam, kde ticho má sílu,
tam, kde ruce jsou, jsou k dílu,
tam, kde bude stát náš dům.

Vlak se mnou líně třese, já přemýšlím,
že člověk tíhy nese víc, než-li ví,
jen být tam, kde ticho má sílu,
tam, kde ruce jsou, jsou k dílu,
tam, kde bude stát náš dům.

Chce to jen spousty práce,
co nejmíň času ztrácet,
postavit lásce dům
k výletům
nás obou k dlouhým něžným dnům.

Chce to jen spousty práce,
co nejmíň času ztrácet,
postavit lásce dům
k výletům
nás obou k dlouhým něžným dnům.

Vystoupím na nádraží, dál ani hnout,
milenci chtějí z trávy zem obejmout,
jen být tam, kde ticho má sílu,
tam, kde ruce jsou, jsou k dílu,
tam, kde bude stát náš dům,
náš dům, náš dům, náš dům, náš dům.